

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟
وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

Јеси ли се запитао/ла?

**Ко те је створио? И
зашто? И шта се
дешава након смрти?**

Јеси ли се запитао/ла? Ко те је створио? И зашто? И шта се дешава након смрти?

Научни одбор Удружења за исламски садржај на различитим језицима.

Јеси ли се запитао/ла? Ко те је створио? И зашто? И шта се дешава након смрти?

Научни одбор Удружења за исламски садржај на различитим језицима.

Ко те је створио, о човече? Када би погледао своје тело под микроскопом, видео би свет прецизности и савршенства. Свака ћелија у твом телу у себи носи генетичке информације чији су кодови сложени. Јеси ли се запитао ко је написао ове кодове? И ко их је поставио на њихово право место?

Свако велелепно здање и свака скромна кућа сведоче о свом градитељу; зар је разумно веровати да овај пространи свемир, са својом лепотом, прецизношћу и складом у детаљима, постоји без Створитеља?

О човече, као што твој разум не прихвата да ти се каже: „Паметни телефон савршене израде настао је изненада, без дизајнера и произвођача, или да сложена мрежа уређаја ради у хармонији и прецизности без програмера или надзорника“, тако исто разум

не може да прихвати да му се каже: „Да је овај величанствени свемир, са свим својим редом, савршенством, прецизним законима и складним устројством, настао без Створитеља?!“

Заиста, сваки делић у овом свемиру, од најмањег атома до највеће галаксије, указује на величанственост свога Створитеља; разумски је немогуће да је овај прецизни систем настао из хаоса. Заиста, разум одбија да је овај свемир настао из ничега, или да је овај савршени и сложени систем резултат слепе случајности.

И као што здрав разум и неискварена урођена природа воде човека ка веровању у постојање Творца свемира, тако нас они такође подстичу да размишљамо о својствима овог Творца и праву које Он има над нама.

Промишљање о својствима овог Створитеља отвара нам врата дубоке спознаје о нужности Његовог апсолутног савршенства и Његове чистоће од сваког недостатка.

То значи да се Творац одликује свим својствима лепоте и величанствености, јер Он, Узвишени, над свиме има моћ, све зна, и мудар је у свему што је створио и одредио. Ово савршенство није само могућност, већ је и умна нужност, јер би било какав недостатак у Његовим својствима довео до поремећаја у

стварању и управљању, што је у супротности са савршенством којем сведочимо у свемиру.

Чистоћа од мањкавости такође подразумева да је Створитељ неовисан о Својим створењима, те да нема потребу ни за ким, већ су сви они у потреби за Њим у свом постојању и опстанку. Он је узвишен и чист од тога да има судруга и дете, јер су они одраз мањкавости и немоћи, а Аллах, Узвишени, чист је од свега тога.

Па ако је Аллах Велики Створитељ, описан својствима савршенства и величине, Он је Тај који је нас и свемир из ничега створио, Он је Владар свега што је у њему, Он је Тај који нас опскрбљује и обасипа Својом милошћу, и Он је Одржаватељ који свим управља; зар нам онда није обавеза да Му захваљујемо, да тражимо како да задобијемо Његово задовољство, да испунимо своју обавезу према Њему и да радимо на остварењу сврхе због које смо створени?

Да ли је могуће да нас је Аллах створио, а да нам онда не објасни шта од нас жели? Зашто смо овде? Која је сврха и циљ нашег постојања? Шта ће се са нама десити након смрти?

Размислимо заједно: када би неки човек саградио раскошан дворац и опремио га најсавременијом технологијом, а затим, по завршетку изградње, изненада и без икаквог разлога одлучио да га сруши до темеља, да ли

бисмо таквог човека могли назвати мудрим? Зар није очигледно да је такав поступак бесмислен и недостојан разумног човека?

Па ако је такав поступак неприхватљив за човека, како онда можемо замислити да је Аллах, Мудри и Свезнајући, створио овај величанствени свемир са таквом креативношћу и савршенством, а затим га уништио без икаквог циља или мудрости?

Узвишени Аллах је створио људе ради велике мудрости, а то је да само Њега обожавају, никога Му равним не сматрајући, и створио их је да би их искушао на овом свету. Одредио им је рок када ће на Судњем дану бити проживљени да би рачун полагали за своја дела; па ко буде веровао у Аллаха и одазове се Његовом позиву, имаће благостање џеннета (раја), у којем ће вечно боравити, а ко се окрене од истине, биће од становника Ватре (пакла).

Обожавање Аллаха је наша дужност, јер је оно сврха нашег постојања, и доказ наше захвалности и признања Аллаховог господарства и Његове божанствености.

Промисли о томе да је Узвишени Бог Онај Који те је створио и подарио ти слух и вид, и окружио те небројеним благодатима. Он је Онај Који даје да крв тече твојим венама, и Који те опскрбљује водом и ваздухом, а ти у сваком тренутку имаш потребу за Њим. Да није Његове

милости и бриге, пропао би и снага би ти нестала. Штавише, Он, Узвишени, преузео је на Себе твоју опскрбу док си још био зачетак у мајчиној утроби, немоћан и неспособан да ишта за себе учиниш.

Зар овај Величанствени Створитељ не заслужује да Га обожаваш онако како Он жели, а не онако како ти желиш?! Размисли, када би хтео да својој мајци даш поклон, да ли би изабрао оно што задовољава твоје прохтеве, или би се потрудио да сазнаш шта она воли, како би је обрадовао оним што њој одговара? Исто тако је и са обожавањем Узвишеног Аллаха; оно не треба да буде у складу са нашим прохтевима или наслеђеним обичајима, већ онако како је Он, Слављен нека је, то желео и на начин на који нам је наредио.

Обожавање мора бити чисто и усмерено једино Узвишеном Аллаху, који нема судруга. Стога, човеку није дозвољено да обожавање усмери неке миме свог Створитеља. Највећи грех који за последицу има вечни боравак у паклу јесте ширк, а то је када човек обожава некога миме Аллаха, неко од Његових створења, као што је обожавање идола, Сунца или Месеца, или обожавање човека, животиње или побожног човека. Све то спада у врсте ширка и куфра, и ко умре на томе, његова казна је вечни боравак у џехеннемској ватри (паклу).

Узвишени Аллах је послао многе веровеснике и посланике да нас обавесте о сврси нашег постојања на овом свету и о циљу живота. Посланица свих посланика била је једна: посланица ислама и позив на обожавање јединог Створитеља, Који нема супарника. Међутим, било је оних који су искривили и изменили оно што су донели претходни посланици. Стога је Аллах послао печата свих посланика, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и објавио му последњу посланицу за човечанство, а то је Часни Кур'ан. Постоје многи разумски и научни докази који потврђују да је Кур'ан Аллахов говор и да је то једина књига која није доживела искривљавање нити измену. Аллах нас је у Кур'ану обавестио да од човека неће примити ниједну другу веру осим ислама, и да је посланица свих посланика била једна: позив на веровање у једноћу Створитеља и обожавање Њега јединог, Који нема супарника. Аллах нас је у Кур'ану такође обавестио да за вернике постоји рај и вечно уживање, а да постоји Ватра и болна казна за онога ко обожава неког другог мимо Аллаха или одбије да прихвати ислам.

Оно што ислам издваја од других вера јесте то што су муслимани једини који могу, ослањајући се на поуздане изворе знања, да понуде рационалне доказе и научне чињенице

којима доказују да је Часни Кур'ан, који је данас у њиховим рукама, реч Узвишеног Аллаха, Створитеља, сачуван од промене и искривљавања.

Часни Кур'ан је књига коју је Аллах објавио Своме посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Њиме је изазвао човечанство пре више од четрнаест векова да сачине нешто слично њему, или чак једну суру попут његове, али нису били у стању да то учине. Тај изазов вреди и данас, а да нико није успео да донесе нешто што му је равно у погледу стилске изражајности, јасноће, наднаравности и законодавства. Нико кроз векове није био у стању да сачини нешто слично њему, па чак ни приближно. Наднаравност Кур'ана не огледа се само у његовом језику, који је достигао врхунац речитости и јасноће израза, већ обухвата и разумске и научне доказе који потврђују да је то говор Аллахов. Ако Часни Кур'ан садржи јасне доказе који потврђују да је то говор Аллахов, онда је разуман и логичан поступак веровати у њега и следити оно што он доноси, уместо ослањања на друге књиге на чије је састављање утицао људски фактор.

Здрав разум нас води ка томе да је реч Створитеља, Који је створио свемир и усавршио његов поредак, најистинитији извор спознаје истине. Када у Кур'ану пронађемо ову

наднаравност у језику, научне чињенице и савршене прописе, поред тога што је сачуван од искривљавања кроз векове, неминовно је прихватити да је то Божија реч.

Стога, веровање у оно што је објављено у Кур'ану није само ствар вере, већ је то разумна одлука у складу са логиком потраге за истином.

Узвишени Аллах је у Часном Кур'ану објаснио да нас није створио узалуд, већ да бисмо Га обожавали.

Аллах нас је у Кур'ану обавестио да је овај овосветски живот који живимо само привремена фаза која ће се ускоро завршити, али да ће прави, вечни живот бити на ахирету, када верници уђу у џеннет (рај), а неверници у Ватру (пакао).

Створитељ Који нас је створио из ничега, засигурно је у могућности да нас поново оживи након смрти. У Божјим доказима у свемиру који нас окружују, сведочимо опипљивом доказу Његове бескрајне моћи да оживи оно што је било мртво; као што Бог даје да ватра изађе из зеленог дрвета, и да усеви и плодови израсту из суве земље, и ствара плод у мајчиној утроби од капи семена, тако је Он, Слављен нека је, у могућности да оживи мртве и изведе их из њихових гробова ради обрачуна на Судњем дану. Бог све може да учини, а велика би

неправда била да се живот насилника и потлаченог оконча без обрачуна и награде.

Човек се може запитати: зашто ислам, а не нека друга вера?

Оно што највише разликује човека од осталих створења јесте разум, а његов задатак је размишљање и трагање за истинама.

Ислам је вера која је у складу са здравим разумом и чистом природом, јер пружа логичне одговоре на велика егзистенцијална питања: Зашто смо овде? Који је циљ нашег живота? И каква нас судбина чека након смрти?

Ислам се темељи на обожавању само Створитеља и сведочењу да нема божанства осим Аллаха. Ово је прво сведочење, и оно је основа веровања у исламу, а значи да нико није достојан обожавања осим јединог Аллаха.

Ово сведочење обухвата:

Тевхид: веровање да је само један Бог достојан обожавања, да Он нема судруга, нема порода и да Му нема равног.

Одрицање од вишебоштва: тј. порицање свих идола и божанстава које су направили људи.

Ислам налаже веровање у све посланике, те муслимани верују, као што нас је Аллах обавестио у Кур'ану, да је Иса (Исус) Аллахов роб и Његов Посланик, а не Његов син; јер је Он Узвишени и не приличи Му да има супругу или дете, Он нема потребу за њима, нити за било

чим другим. Узвишени Аллах нас је у Кур'ану обавестио да је Иса био посланик којем је Он дао многе му'џизе (наднаравности), и да га је Аллах послао да позива свој народ да обожавају само Њега, Који нема судруга. Поред тога, обавештени смо да Иса није тражио од људи да га обожавају, већ је он сам обожавао свог Створитеља. Стога, ако желиш да будеш истински верник у Исуса, на начин који Аллах воли, онда мораш прихватити ислам.

Узвишени Аллах нас је у Кур'ану обавестио да је Иса (Исус) позвао свој народ да обожавају само Аллаха и упозорио их на многобоштво.

Зар је логично да разуман човек обожава створење попут себе, које гладује и жедни, и које не може од себе одбити смрт нити штету?! Како можеш, о човече, обожавати Исуса сина Маријиног, а он је човек коме је била потребна храна и пиће, и који се обраћао своме Створитељу молитвом?! Може ли разум да замисли да се Бог моли самом себи?! Зар није Аллах Онај који се одликује величанственошћу, јединствен у Своме савршенству, чист од сваке сличности и поређења, и све што је у свемиру под Његовом је моћи и влашћу? Како је могуће замислити да се Створитељ небеса и Земље спусти да буде рођен као дете, а затим да се преда Својим створењима да га разапну? Они који бивају разапети и убијени су смртни људи,

а Створитељ је Живи који не умире, Вечни којег не обузима ни дријемеж ни сан. Зар није део савршенства Његове величине и узвишености да буде чист од тако нечега?

Узвишени Аллах нас је у Часном Кур'ану обавестио да су сви посланици дошли са једном поруком, која се огледа у позивању својих народа на обожавање само Аллаха, који нема судруга. Али су током времена неки изопачили ову вечну поруку, угасивши тако светлост јединства Бога (монотеизма) са којом су дошли веровесници. Па је Бог послао последњег посланика, Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве селлем, објавио му племенити Куран да обнови поруку монотеизма са којом су дошли сви пређашњи посланици.

На крају кажемо теби, о човече:

Ислам је вера разума и чисте природе, и то је једина вера коју је Узвишени Створитељ прописао човечанству. Стога, свака разумна особа треба хитно приступити исламу, тако што ће веровати у Аллаха као Господара, у ислам као веру, и у Мухаммеда као Посланика. Ово није ствар избора, јер ће Узвишени Аллах на Судњем дану питати људе да ли су се одазвали на позиве посланика. Ко је био верник, чека га велики успех и спас, а ко је био неверник, њему је неминовна пропаст.

Ако тражиш истинску срећу на овом свету и спас на будућем свету, онда знај да је највећа одлука коју можеш донети у свом животу да прихватиш ислам. На теби је само да изговориш следеће речи из искреног срца и са чврстим уверењем: „Сведочим да нема другог бога осим Аллаха и сведочим да је Мухамед Божији посланик.“ Након тога, почни да учиш о својој вери и да живиш у складу са оним што ова сведочења подразумевају: веровање у Аллаха и Његовог Посланика и придржавање темеља ислама.

Реци то сада, и не оклевај; јер смрт може доћи изненада. Не одлажи одлуку од толике важности, не дај шејтану прилику да те одврати од добра. Буди храбар, и започни свој пут ка светлости и упути.

Донеси своју одлуку сада, и започни нови живот пун смирености и задовољства.

Сведочим да нема другог божанства које заслужује да се обожава осим Аллаха, и сведочим да је Мухаммед Његов посланик.

Sadržaj

Јеси ли се запитао/ла? Ко те је створио? И зашто? И шта се дешава након смрти?	2
Јеси ли се запитао/ла? Ко те је створио? И зашто? И шта се дешава након смрти?	2
На крају кажемо теби, о човече:	12